

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0239 van 15 oktober 2013
in de zaak 1213/0573/SA/3/0537

In zake: de **gemeente BUGGENHOUT**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Kris GOEMAN
kantoor houdende te 9200 Dendermonde, Werf 4
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Ann BRAL

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:* mevrouw **Lutgarde ABBELOOS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Carina VAN CAUTER
kantoor houdende te 9552 Herzele, Pastorijsstraat 30
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 30 april 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 14 maart 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen de partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Buggenhout van 20 november 2012 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen de partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het slopen van een ééngezinswoning.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 9255 Buggenhout, Dries 32 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, nummer 127F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 1 oktober 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bert VAN PRAET die loco advocaat Bert GOEMAN verschijnt voor de verzoekende partij, mevrouw Ann BRAL die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Jürgen DE STAERCKE die loco advocaat Carina VAN CAUTER verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

Mevrouw Lutgarde ABBELOOS verzoekt met een aangetekende brief van 25 juni 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 6 augustus 2013 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 10 september 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het afbreken van een gesloten bebouwing met achterbouw”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘Dendermonde’ gelegen in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

De aanvraag is gelegen in het gezichtsveld van het definitief beschermd monument 'Dries' te Oudorp. De te slopen woning is opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 2 oktober 2012 tot en met 30 oktober 2012, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed, brengt op 18 oktober 2012 het volgende ongunstig advies uit:

“ ...

De aanvraag betreft de sloop van een gebouw of gebouwencomplex dat is opgenomen in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed en er als volgt wordt in omschreven:

*Enig resterend laag dorpshuisje met nog begin 20ste-eeuws uitzicht met verankerd beraapt voorgevelparement, met vier traveeën en zadeldak. Rechthoekige vlak omliggende vensters en rechthoekige deur met bovenlicht.
Aflijnende gepleisterde band onder de gootlijst.*

... ”

Het goed in kwestie beantwoordt nog steeds aan de beschrijving waarmee het in de inventaris is opgenomen.

Daarnaast zijn ook volgende erfgoedwaarden aanwezig en/of volgende elementen van belang: het gebouwtje is beeldbepalend en typerend voor de oorspronkelijke bebouwing rond deze als monument beschermde dries. Het slopen van deze oude woning, om het perceel bouwrijp te maken samen met het rechtsaanpalend perceel, zal leiden tot een schaalvergroting rond de dries wat de erfgoedwaarde van deze belangrijke site ernstig zou aantasten. Het behoud van dit kleine volume is dan ook belangrijk om de erfgoedkenmerken van deze plek te vrijwaren.

... ”

Het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij weigert op 20 november 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Gelet op de verouderde toestand van de woning en aanbouwen.

Gelet op het feit dat de woning opgenomen is in het gemeentelijk leegstandregister.

Overwegende dat de werken een sanering van het terrein met zich meebrengen.

Overwegende echter dat de werken een negatieve impact hebben op de erfgoedwaarden van de Dries.

Overwegende dat het slopen van de woning zonder te voorzien in een passende nieuwbouw de erfgoedwaarde van de omgeving schaadt.

Overwegende dat de mogelijkheid bestaat dat het perceel gedurende de volgende jaren braak blijft liggen wat ten koste is van de belevingswaarde van de Dries.

Overwegende dat een dergelijke ingreep ingrijpend is in het straatbeeld.

Gelet op het ongunstig advies van Onroerend Erfgoed d.d. 18/10/2012.

De plaatselijke aanleg wordt geschaad. De aanvraag kan dus vanuit stedenbouwkundig oogpunt niet aanvaard worden.

... ”

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 19 december 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 21 februari 2013 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

Onroerend Erfgoed stelt in haar ongunstig advies, niet akkoord te kunnen gaan met de sloop van de bestaande bebouwing gelet dat het goed nog voldoende erfgoedwaarde bezit om te denken in termen van behoud en renovatie in plaats van afbraak, gelet dat door de sloop een deel van het onroerend erfgoed van de gemeente onherroepelijk zou verloren gaan.

... ”

De slopingsaanvraag is niet vergezeld van een nieuwe of beoogde invulling van het perceel na sloop, zodat de afweging niet in concreto kan gemaakt worden, of de bestaande bebouwing helemaal of gedeeltelijk zou kunnen ingepast worden in de nieuwe ontwikkeling en of de nieuwe ontwikkeling zich inpast binnen zijn omgeving.

Het slopen van de bestaande bebouwing, welke in principe een aanblik geeft van een overwegend gesloten typologie, brengt een ruime opening met zich mee in de straatwand van de Dries, welke bij ministerieel besluit als monument is beschermd.

De beoogde woning werd eveneens opgenomen in de vastgestelde inventaris van het bouwkundige erfgoed. De woning is niet meer voorzien van het nodige wooncomfort en bevindt zich evenwel in een erbarmelijke bouwfysische toestand.

Het zuiver slopen van de woning zonder te voorzien in een passende nieuwbouw schaaft echter de erfgoedwaarde van de omgeving en heeft een negatieve impact op de erfgoedwaarden van de alom gekende Dries.

De aanvraag omvat geen invulproject dat na de sloop op deze plek zal gerealiseerd worden, noch een gebruik dat aan het vrijliggend terrein gegeven wordt.

Hierdoor bestaat de mogelijkheid dat het perceel gedurende de volgende jaren braak blijft liggen wat ten koste is van de belevingswaarde van de Dries. Een dergelijke ingreep is dan ook te ingrijpend in het straatbeeld van de omgeving.

Temeer daar ook de sloop wordt gevraagd in een afzonderlijke aanvraag, van de rechts aanpalende woning.

Samen gezien wordt een te grote opening gecreëerd in de gevelwand van de Dries, waardoor de ruimtelijke impact van de sloop van beide aanpalende woningen nog versterkt wordt, gezien het hier over een ruime wandopening gaat van ca. 20m. De plaatselijke aanleg wordt geschaad.

Er kan niet akkoord gaan worden met een onvoorwaardelijke sloping, zonder dat de sloping gekoppeld wordt aan een invulling met een nieuwbouwproject, ook al is de toestand van de te slopen woning in slechte staat.

Enkel wanneer duidelijk is wat op dit terrein zal gebeuren na de sloop kan met kennis van alle elementen geëvalueerd worden of het verlies aan erfgoedwaarde al dan niet opweegt tegen het voorgestelde nieuwe gebruik of de invulling in de straatwand. Er moet kunnen nagegaan worden of het voorgestelde nieuwe gebruik of de invulling in de straatwand de erfgoedwaarde van de Dries als monument niet schaaft.

Het slopen van de bestaande bebouwing, heeft volgens appellant niet automatisch een schaalvergroting tot gevolg. De woning volgt geen enkel gabarit van de directe naastgelegen bebouwing. Verderop rechts van het perceel is een handelszaak opgericht, met bovengelegen appartementen.

Door het afbreken van de bestaande bebouwing, geeft dit volgens appellant de mogelijkheid om een nieuwe constructie op te trekken die aansluit op de naastgelegen gabariten. Hierdoor wordt volgens appellant een eenheid gecreëerd in het straatbeeld.

Niets belet appellant echter, om samen met het slopingsvoorstel een aanvraag in te dienen, welke aan de hierboven ontwikkelde eigen visie tegemoet komt, zodat een ruimtelijke afweging kan gemaakt worden op basis van een reëel invulproject.

De aanvraag kan dus momenteel vanuit stedenbouwkundig oogpunt niet aanvaard worden.

...

Na de hoorzitting van 5 maart 2013 beslist de verwerende partij op 14 maart 2013 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

2.3 De juridische aspecten

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven, voor wat betreft de bestemmingsbepaling woongebied.

Het gevraagde kan bezwaarlijk in overeenstemming geacht worden met de bestemmingsbepaling van gebieden van culturele, historische en / of esthetische waarde aangezien dit de gebieden zijn waar de wijziging van de bestaande toestand wordt onderworpen aan bijzondere voorwaarden, gegrond op de wenselijkheid van het behoud.

2.4 De goede ruimtelijke ordening

Voorliggende aanvraag beoogt het slopen van een bestaande eengezinswoning van het gesloten bouwtype, met bijgebouwen.

De aanwezige bebouwing wordt gekenmerkt door een verouderde toestand van zowel de woning als de aanbouwen, zodat de beoogde werken een sanering van het terrein met zich meebrengen.

Onroerend Erfgoed heeft op 18 oktober 2012 een ongunstig advies uitgebracht over de aanvraag.

De aanvraag betreft de sloop van een gebouw of gebouwencomplex dat is opgenomen in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed en er als volgt wordt in omschreven: "Enig resterend laag dorpshuisje met nog begin 20ste eeuws uitzicht met verankerd beraapt voorgevelparament, met vier traveeën en zadeldak. Rechthoekig vlak omlijste vensters en rechthoekige deur met bovenlicht. Aflijnende gepleisterde band onder de gootlijst."

Onroerend Erfgoed stelt in haar ongunstig advies, niet akkoord te kunnen gaan met de

sloop van de bestaande bebouwing gelet dat het goed nog voldoende erfgoedwaarde bezit om te denken in termen van behoud en renovatie in plaats van afbraak, gelet dat door de sloop een deel van het onroerend erfgoed van de gemeente onherroepelijk zou verloren gaan.

Deze visie wordt niet bijgetreden : er werd reeds een positief stedenbouwkundig attest afgeleverd voor het aanpalend perceel, waaruit voldoende duidelijk blijkt wat de intenties zijn van die aanvragers, die ontegensprekelijk een verbetering van de goede plaatselijke aanleg voor ogen hebben ten opzichte van de bestaande situatie. Op onderhavig perceel wordt een gelijkaardige ontwikkeling beoogd, mogelijks samen met het aanpalend perceel.

Stellen dat de bestaande bebouwing beeldbepalend is voor de geklasseerde Dries klopt niet, immers, in de huidige toestand heeft de leegstaande woning eerder een negatieve dan een positieve invloed op dit straatbeeld en deze Dries.

Een renovatieproject zal een weinig kwalitatieve oplossing bieden. Daarenboven zijn enkele van de als naar erfgoedwaarde belangrijk aangehaalde elementen dusdanig verweerd en beschadigd dat renovatie of behoud onrealistische opties zijn. Daarenboven is dit gebouw behept met een asbestproblematiek, die een grondige sanering noodzakelijk maakt.

De voorgestelde sloop, samen met deze van het aanpalend perceel, zal een sanering betekenen van de bestaande situatie.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomenende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de tussenkomenende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij ernstige middelen aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Het college van burgemeester en schepenen is van oordeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de gemeenschap een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal berokkenen, onder meer door het schaden van de belevingswaarde van de Dries.

Dit dorpsplein met beplanting, is als monument beschermd bij Ministerieel Besluit van 2 december 2002. De aangevraagde werken hebben een negatieve impact op de erfgoedwaarden van het nabijgelegen monument aangezien er gaan passende nieuwbouw voorzien wordt binnen dezelfde aanvraag. Het slopen van de woning slaat een opening in de bebouwing rondom het beschermde Driesplein en heeft bijgevolg een negatieve invloed op de belevingswaarde en het karakter van de Dries. Men heeft helemaal geen garantie dat deze opening in het straatbeeld binnen korte tijd zal ingevuld worden.

Dit impliceert dat wanneer zowel de woning gelegen Dries 32 als de woning gelegen Dries 33 zullen afgebroken worden, het straatbeeld geschonden wordt en er voor onbepaalde tijd 2 wachtgevels vrij komen te liggen, weliswaar voorlopig afgewerkt met plaatmateriaal, op het beschermde Driesplein.

Een dergelijke ingreep is, gezien de ruimtelijke impact ervan, niet aanvaardbaar.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is er in gelegen dat indien de huizen zouden afgebroken worden, er een breuk komt in het tot nu toe volledig gesloten uitzicht van het plein. Het nadeel bestaat er concreet in dat door de afbraak er geen enkele zekerheid meer is dat dit uitzicht zal hersteld worden door er een nieuw in de omgeving passend gebouw op te trekken.

Door nu een vergunning te verlenen om de bestaande panden te slopen, heeft de gemeente geen enkele mogelijkheid meer om zelf iets aan deze toestand te wijzigen. Indien de eigenaars de huidige gebouwen enkel zouden afbreken omwille van het feit dat de gebouwen momenteel opgenomen zijn in het leegstandsregister en er dus ook leegstandsbelasting dient betaald te worden, zonder dat zij de intentie zouden hebben om er een nieuw pand op te trekken dan is het uitzicht van het volledig mooi omsloten, beschermde plein verstoord. Indien de eigenaars zelf geen initiatief nemen dit uitzicht te herstellen dan kan de gemeente hiertegen niets meer ondernemen.

Eens de huizen afgebroken ontstaat er een toestand die mogelijks nooit meer zal rechtgezet worden. Dit feit op zich vormt in hoofde van de gemeente Buggenhout een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

De visuele verstoring en aantasting van het bestaande uitzicht hebben een voldoende ernstig karakter. Het nastreven van het herstel, eens de woningen afgebroken zijn, is dermate moeilijk, zoniet onmogelijk voor de gemeente, dat het nadeel moeilijk te herstellen is. De omgeving zal dagdagelijks geconfronteerd worden met de verstoring van het uitzicht en het mingenot van de Dries, een mingenot dat niet louter financieel kan hersteld worden. Eens het gebouw gesloopt is zal verzoekster immers geconfronteerd worden met een toestand waarvan het herstel volledig onzeker is.

De Dries heeft een grote culturele waarde en is één van de belangrijkste toeristische uithangborden van de gemeente zodat de afbraak van de woningen en de hiermee gepaard gaande ernstige verstoring van het uitzicht voor de gemeente een persoonlijk nadeel vormt.

De schorsing van de beslissing is noodzakelijk gezien de beperkte duur van de vergunde slopingswerken en het onherroepelijke karakter ervan.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Uit de uiteenzetting van verzoekster kan niet worden afgeleid in welke zin de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de uitoefening van haar overheidstaken en bestuursopdrachten zal verhinderen of in ernstige mate zal bemoeilijken. De verzoekende partij toont ook niet aan dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in het gedrang zou brengen.

Verzoekster haalt aan dat de bestreden beslissing het uitzicht van het plein zal verstoren en verwijst hiermee naar het eerste middel. Dit argument betreft echter een discussie over de grond van de zaak en is op zich geen ernstig nadeel voor verzoekster.

De ernst van het nadeel wordt niet aannemelijk gemaakt.

...”

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Verzoekende partij heeft bij eenzijdig verzoekschrift overeenkomstig artikel 584 Gerechtelijk Wetboek het verbod gevorderd dat de vergunde afbraakwerken zouden kunnen worden uitgevoerd in afwachting dat Uw Raad definitief uitspraak heeft gedaan in onderhavig schorsings- en vernietigingsprocedure. Zulks werd bij beschikking van 30 april 2013 van de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde toegekend, en deze beschikking werd bij gerechtsdeurwaardersexploot van 30 april 2013 aan tussenkomende partij betekend (stuk 1 – Beschikking dd. 30 april 2013 + betekening).

Aangezien tussenkomende partij tegen deze beschikking geen derdenverzet heeft aangetekend binnen de maand omdat zij lopende de procedure bij Uw Raad toch niet zinnens was om de vergunning uit te voeren, is duidelijk dat tussenkomende partij lopende de procedure bij Uw Raad de vergunning niet zal uitvoeren.

Er is dan ook geen sprake van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

2.

In haar verzoekschrift tot tussenkomst verklaart de tussenkomende partij dat zij geen aanvang zal nemen met de uitvoering van de werken en dit in afwachting van een uitspraak door de Raad over de vordering tot vernietiging. De tussenkomende partij verwijst daarbij naar een beschikking van de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde van 30 april 2013 waarbij verboden werd om met de vergunde afbraakwerken te starten tijdens de onderhavige schorsings- en vernietigingsprocedure. De tussenkomende partij heeft geen derdenverzet ingesteld tegen deze beschikking.

De schorsing kan enkel bevolen worden wanneer deze een nuttig effect heeft voor de verzoekende partij. Gelet op het engagement van de tussenkomende partij, dat zij uitdrukkelijk bevestigde op de zitting van 1 oktober 2013, en gelet op de beschikking van de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, stelt de Raad vast dat een uitspraak over de vordering tot schorsing geen nuttig effect meer kan hebben.

Een uitspraak over de vordering tot vernietiging kan, gelet op de concrete omstandigheden van het dossier, naar het oordeel van de Raad volstaan om de belangen van de verzoekende partij te vrijwaren. Dit laatste vanzelfsprekend in zoverre de Raad ten gronde kan vaststellen dat hiertoe in het licht van artikel 4.8.2, tweede lid VCRO aanleiding bestaat.

Aangezien niet is voldaan aan de voorwaarde van artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO dat de schorsing enkel kan worden bevolen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal berokkenen, verwerpt de Raad de voorliggende vordering tot schorsing.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.
3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0573/SA/2/0537.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 15 oktober 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER